

עא:

המדיר פרק שביעי כתובות

עין משפט
גד מצוה

מסורת הש"ס

יא א מ"י פ"ב מלכות
מרת הל' א טושיע
יודי מ"י ר"ל ספק נה:
יב ב טושיע שם סמן
ר"ל ספק ג וטושיע
ל"ה סמן עד סוף פ'
ג ב מ"י פ"ב שם ס' ט
סמן עשין ממ טושיע
יב מ"י ר"ל ספק פ'
ד יד מ"י פ"ב מ"י
ליטת הלכה ו סמן
סמן עשין פ"ב טושיע
יב מ"י ר"ל ספק ג
וטושיע ל"ה ס' עד
ספק פ'
ו ר ו ח מ"י פ"ג שם
ה' ח טושיע י"ד שם
וטושיע ל"ה ס' ספק ג
וספק ה:
ז ט י מ"י ס' ה' י
י ו סמן שם טושיע
יב סמן ר"ל וטושיע י"ד מ"י
ר"ל סמן ג וסמן ר"ל
סמן ו טושיע ל"ה ס'
סמן עד ספק ד וספי ו:

הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיער אלא לרב הונא כ' פירוש משום עיני נפש הוא דאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיני נפש לא שלא יוכל הנעול להפך אלא שאינו מיער משום נדרי עיני נפש אלא מיער הוא משום דברים שבינו לבניה והתם מפירש דניחא דאי מיער משום עיני נפש מיער בין לעלמנו בין לאהרירס אין בהם עיני נפש לעלמנו מיער לאהרירס לא מיער וספיק הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיער כן נמלא נקפיר יסן וכן איתא נדריס (דף ס"ב) ו' ולא כפריס שכתוב להפך ופליגי רב אלא בר אהבה ורב הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיני נפש אס מיער משום דברים שבינו לבניה דרב אלא בר אהבה אמר מיער דרמינא וקישוט הוו דברים שבינו לבניה ורב הונא לא תשיב כר' דברים שבינו לבניה שלא מנינו שועל כ' ולא נרקינן הני"ע דבדברים שבינו לבניה פירוש נקיטוט המסיר את השער הניחא למאן דאמר כר' דל"כ הוה משמע דפליגי אס בעל מיער נדריס שבינו לבניה אס לאו ולימא דלא נתקל ארס מעולם על כך שלא יפך בעל דברים שבינו לבניה דנרייתא היא כניש פ' בתרא דנדרים (דף ע"ט) דמיער ומפיק לה מדמכבי בין איס לאשתו בין אכ לנחו מלמד שהנעול מיער דברים שבינו לבניה והתם נמי מסיק דנלמנו לקטוטיה וכתב משום המטה ותשמיש המטה הוי דברים שבינו לבניה דממוכ (בשמעתא) [במשנה] נתרייתא דנדרים (דף ע"ג):

תוספות ר"ד

נותן אצבע בין שיניה ויציא יו"כ ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה כרוב עד מה אסיר עליה הוה קצבה וי"כ אבל כל נתן קצבה תמון עד אותו הזמן ובעשירות שרגלין ככך אם לא יחזיר ויתו מ"י יום אין כופין אותו להוציא: והמה קצבה אר"י איש י"כ תודע רבה כתיב אר"י יו"כ שנים ר"ח אמר אבימי רגל שבנתה ישראל מקטטות כרגל ובעשירות ל' יום מיט אכר אביי שכן אשה שחובה מתקטטת א' ל' יום: "תנא" המסיר א' אשתו שלא הלך בבית אביה בזמן שהן עמה בבית חורש [אתרן] יקיים ב' ויציא יו"כ וכוון שהן בעיר אחת רגל א' יקיים ג' ויציא ויתן כתובה פ' יש לפרשה כגון שניר הוא ור"ה מה כת לו לאסרה שלא הלך כגון שדור כך יאסרו כל מירוס שבעולם על כקונם אם הלך לבית אבין או תאסר הונא תשמישן עלי אם הלך לבית אבין וכן נמי נדרה איתו וקיים לה איהו וצ"ע שאין אלו נדרי עיני נפש שיוכל להפך כגון דאמר הנתן תשמישן עלי אסורה אם אלך כשבעני וזו יכול להפך שאם לא הלך היה גורם לה שלא הלך והפטרת והוכן אותו לנש הלכן מצי מיער ודוך בנות ישראל לבקר בבית אביון כרגל ספיר לעיר: הא נכא ק' אסרה רגל א' יקיים ב' ויציא יו"כ אימא סיפא ג' ויציא יו"כ א"ב יקיים אכר אבין סיפא אתאן לכהנת ר"ה הוה רבא בר עולא אמר ליק כאן ברדופה כאן בשאניה רדופה פ' נהגה (א) בשלשה: הדרה שלא הלך לבית האכל או לבית הששהה ויציא יו"כ פי' ספני שועל כפניה ואם היה טוען ספני ר"ה ושאי פי' רב מוקי לה שדור הוה הנאת הששהה אסורה עלי אם הלכי וספני שדור כשהו יוציא מיד יו"כ ושמואל מוקי לה בנדרה אשה וקיים לה איהו

בגון דרמינו לקטוטיה בתשמיש הסבה. ואס תאמר ואמאי לא מוקי לה דתלינוה באיסור פירות ונעולם ולא יוכל להקטות ומתקטט דתלנוה ל' לבית שמי' כ' ונראה לרשב"א משום דלכתי הוה קשה ליה דתקטט ומתאסר לר' יהודה יוס א': ולא תתקטט ולא תיאסר. פירוש והכי מצי מיפך אכל לא ספיק אמאי יוציא ויתן כמנה הוהיל ויטולה לטבול שלא תתקטט דל"כ לרב נמי מיקשי: ותתקטט ותיאסר א' אב"ש כ' דנלמנא עד השתא דס"ד שס עיני נקיטוט ולא מלנוה נתשמיש יוציא לאלתר ויתן כמנה שאין לה להמתין כלל ולמנוע מקיטוט: אבל כאב נדרה איהו כ' וא"ת ויתמתן שמה ימלא פתח להקמתו דנשאלים על ההקס דלממ"י בשליטה נערה המאורסה (נדר' דף ע"ט) ואומר ר"י דאין נשאלין על ההקס אלא ביום שמשו שאמר לה קיים לבי אכל אס עכר יוס שמשו שאינו יכול להפך מתמתן שהתריס לה אינו יכול לשאול עוד ואפילו אס ממלא לומר

בבבדי לטוטיס. גנאי וכוון הוא לה ומתנה עליו: הכא כמאי עסקין. קישוט דמתני' דהכא: בדברים שבינו לבניה. סס המסיר את השער: עשפר פיר. עשפר חור שהוא גלגל סס כלומר דבכר שהוא גלגל בו נקי הוא להשמר שאינו מוקי: פיר. כמו פירא דכורי (לקמן דף ע"ט). גומל: אלא הכא כמאי עסקין דתלינוה לקטוטיה כשהשמיש. ומשום הכי מצי מיער דלמלא מתקטטת ומתקטט הנאת השמיש עליה: כופס ומשמשו שאינה יכולה לאסור עצמה עליו אכל יכולה לאסרו עליה שמהא היא מודעת ולא הוה כגון הנאת השמישו עליה דלרין הוה להפך שלא יאכלנה דבר האסור לה: ולא ספקט ולא פאסר. לר' יוסי כיון דאמר אין אלו נדרי עיני נפש היאך יכול להפך ואי משום דתלינוה בתשמיש לא מתקטט ולא מיער: א"כ קרו לה מנוולת. וכי מצו מקטטא אישתכח דנדר זה אסרה עליו לפיכך יכול להפך משום דברים שבינו לבניה: ותקטט ותאסר א' לבית שמי'. אמאי יוציא לאלתר ויתן כמנה ומתקטט ותאסר והוה ליה כממיר את אשתו מתשמיש המטה ומתן כפרק אף על פיה לבית שמי' שמי שנתנו ולבית הלל שנת אחת: הני מילי. שיש לו שמי' שמה ימלא פתח לנדרו היכא דלדרה איהו: אכל היכא דנדרה אישי ואישיק. ולא היפך אינה יכולה לגור אלא כלל וספרי עד שתאסר ע"י קישוט דכנרה מיסנא סני ל' וכמה קצבה כלומר אס נתן קצבה עד כמה לא כייסין ליה להוציא: נהניס מריח קטוטיה. שמתקטטה לפני הנדר: ברתנ' כספן בעיר אחרת. דרך מציא מוקמא אנפשה שלשה לא מציא מוקמא. ובגמרא ספיק הא שניס מצי: שנועל כפניה. בגמ"י מפרש: מתמס דבר אחר. בגמרא מפרש: ספאמרי לפלוני. בגמרא מפרש: ספסא ממלנא ומערה. בגמרא מפרש: גמ' סיפא. דקתני שלשה יוציא הא שניס יקיים אחתן לכהנת: רדופה. לניך לבית אביה תמיד שנים יוציא שאינה רדופה שנים יקיים: דכתיב לא גרסי: אישי. לשון אישות וישואין: כדלה כניס תמיה. שכבר ניסת וגם לכה נבעלה ואינה נושה הימנו: איכא

בבבדי לטוטיס. גנאי וכוון הוא לה ומתנה עליו: הכא כמאי עסקין. קישוט דמתני' דהכא: בדברים שבינו לבניה. סס המסיר את השער: עשפר פיר. עשפר חור שהוא גלגל סס כלומר דבכר שהוא גלגל בו נקי הוא להשמר שאינו מוקי: פיר. כמו פירא דכורי (לקמן דף ע"ט). גומל: אלא הכא כמאי עסקין דתלינוה לקטוטיה כשהשמיש. ומשום הכי מצי מיער דלמלא מתקטטת ומתקטט הנאת השמיש עליה: כופס ומשמשו שאינה יכולה לאסור עצמה עליו אכל יכולה לאסרו עליה שמהא היא מודעת ולא הוה כגון הנאת השמישו עליה דלרין הוה להפך שלא יאכלנה דבר האסור לה: ולא ספקט ולא פאסר. לר' יוסי כיון דאמר אין אלו נדרי עיני נפש היאך יכול להפך ואי משום דתלינוה בתשמיש לא מתקטט ולא מיער: א"כ קרו לה מנוולת. וכי מצו מקטטא אישתכח דנדר זה אסרה עליו לפיכך יכול להפך משום דברים שבינו לבניה: ותקטט ותאסר א' לבית שמי'. אמאי יוציא לאלתר ויתן כמנה ומתקטט ותאסר והוה ליה כממיר את אשתו מתשמיש המטה ומתן כפרק אף על פיה לבית שמי' שמי שנתנו ולבית הלל שנת אחת: הני מילי. שיש לו שמי' שמה ימלא פתח לנדרו היכא דלדרה איהו: אכל היכא דנדרה אישי ואישיק. ולא היפך אינה יכולה לגור אלא כלל וספרי עד שתאסר ע"י קישוט דכנרה מיסנא סני ל' וכמה קצבה כלומר אס נתן קצבה עד כמה לא כייסין ליה להוציא: נהניס מריח קטוטיה. שמתקטטה לפני הנדר: ברתנ' כספן בעיר אחרת. דרך מציא מוקמא אנפשה שלשה לא מציא מוקמא. ובגמרא ספיק הא שניס מצי: שנועל כפניה. בגמ"י מפרש: מתמס דבר אחר. בגמרא מפרש: ספאמרי לפלוני. בגמרא מפרש: גמ' סיפא. דקתני שלשה יוציא הא שניס יקיים אחתן לכהנת: רדופה. לניך לבית אביה תמיד שנים יוציא שאינה רדופה שנים יקיים: דכתיב לא גרסי: אישי. לשון אישות וישואין: כדלה כניס תמיה. שכבר ניסת וגם לכה נבעלה ואינה נושה הימנו: איכא

(6) נדרים פ"ב (3) ס: דף טו: (א) (לפני ס"א). (ד) (לפני ט"ג). (ה) ספחים פ"ג ע"ש. (ו) ספחים פ"ג (ו) ג' ע"י יוסן. (ז) (לפני ס"א). (ח) (לפני ע"ב). (ט) (לקמן דף ע"ט). (י) (במנוחה נח: ד"ה וליכא דלמרי כ"י מכו חזו נתן הכוונות הנאות).

תורה אור השלם

1. אני חוקה ושרי כנגדלות אז יחיתי בעיני כמוצאת שלום: שיר השירים ח' 2. וזהו ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: הוי"ב ב' י"ח

(א) נראה דל"י פי' נהנה לניך תמיד כשניס ויזיל.